

پیر جهاد و اجتهاد، رهبر فرزانه و فروزان، سید محور مقاومت و ولی امر مسلمین جهان
حضرت آیت الله العظمی خامنه‌ای به آرزوی دیرینه خود دست یافت و سیدالشهدای مقاومت شد

رهبر در آغوش حیدر

یا صاحب‌الزمان! ما امیدوار و معتقدیم که رهبرمان با همه فاصله‌ای که با ما داشت از نظر عیار ایمان و اخلاص و علم و شجاعت، نزد شما شکایت ما را نمی‌کند، به همین دلیل می‌خواهم به خود جرأت بدهم و چند کلامی با شما از درد دل بگویم.

یا صاحب‌الزمان... شما عین‌الله ناظره‌ای؛ خودت این مردم را نگاه کن. بین که بسیاری از آن‌ها در داغ عزیزان خود نیز اینچنین ضجه نمی‌زنند. ای سید ما، ای مولای ما، تو نیز همچون جدت امام رضا ائیس‌النفوس، بین که قلوب ما چه آتشی گرفته. آیا راضی می‌شوی که ما همچون یتیمان متحیر این سو و آن سو بدویم و هیچکس نباشد آرامان کند؟ مگر پدرتان امیرالمؤمنین بیشترین سفارش را در حق یتیمان نمی‌کرد؟ مگر قرآن نفرموده «فاما الیتیم فلا تقهر»؛ مگر ناله یتیم عرش خداوند عالم را نمی‌لرزاند؟ اگر از کوچه‌ای بگذری و صدای گریه یتیمی را بشنوی او را در آغوش نمی‌گیری؟ او را روی زانوهای نمی‌نشانی و نوازش نمی‌کنی؟

چرا، خود شما بودی که سال ۶۸، ملتی که با رفتن سیدروح‌الله یتیم شده بود در آغوش گرفته و سیدعلی را به آن‌ها هدیه دادی و اینگونه این ملت را در آغوش گرفتی.

ای سید ما ای مولای ما، با این اشک‌ها که امیدوارم آبروی صورتم باشد و ذخیره آخرتم چرا که از حب فرزند فاطمه است، از تو می‌خواهم یتیمان را دریایی... خلا قلب ما را جز دیدن رویت پر نخواهد کرد. سوگ ما دائم است تا ظهور قائم... نابودی بزدلانی همچون آمریکا و اسرائیل که حتمی و قطعی است هم نمی‌تواند این آتش سوگ را فرو بنشاند.

سلام بر وعده تضمین شده خدا، سلام بر یقین‌الله، سلام بر آن قائم برای سالخورده که اکنون به سوگ یکی از عزیزترین فرزندان خویش نشست است. یا صاحب‌الزمان، ما اگر پدر از دست دادیم، شما فرزند از دست دادی. اگر آقا همچون قمر بنی‌هاشم بود، ما اهل حریم و تو حسینی... به شما تسلیت می‌گویم. ما در این روز، سخت‌ترین لحظات عمرمان را می‌گذرانیم. ما فرزندان شما، اکنون مصیبت‌زده و داغداریم، اما شرط ادب آن است که ابتدا به شما تسلیت عرض کنیم. یا صاحب‌الزمان، ان شاءالله که غم آخرتان باشد. فرزندان شما در ایران، در عراق، در لبنان، در بحرین، در پاکستان، در کشمیر، در هند و در اقصی نقاط جهان امروز عزادار مردی نازنین از سلاله مادران صدیقه کبری سلام الله علیها هستند که همواره از او آرامش می‌گرفتند. او پناهگاهی بود که سهمگین‌ترین خیر در برابر قوام و وقار و پابستگی‌اش، همچون موج‌های آب بودند در برابر صخره‌های سخت. او واسطه خدا بود و خلق، چنان از ایمان سرشار بود که سرریز ایمانش به ما مردم می‌رسید.

یا صاحب‌الزمان... رهبر ما در مواضع گوناگون، رضایت خود را از بخش کثیری از ملت ایران اعلام کرده بود. به خدای کعبه قسم ما اهل کوفه نبودیم و علی تنها نمائد. هرچند در میان هر قومی گروهی شیر و بدفهم و شیطان‌زده هم وجود دارد اما بخش مهم و پیشران و قابل توجهی از ملت، فرزند شما سیدعلی را عاشقانه دوست داشت. اکنون هم که داغ آن میر و علمدار قلوب شیعیان شما را می‌گذارد، هیچکس در فکر تسلیم نیست، همه بی‌تاب انتقامیم.

سرمقاله

برای سید و آقای شهیدمان

■ مسعود پیرهادی